

>>> เป้าหมายของชีวิต ใช้การแสวงหาความสุข แต่อยู่ที่ ชีวิตมีความหมายเช่นไร<<<

ความรู้มีล้นโลกและเราก็สามารถเข้าถึงความรู้ได้ง่ายขึ้นกว่าแต่ก่อน เพียงเราเข้ากูเกิลแล้ว **“ค้นหา”** สิ่งที่ยากรู้ ไม่นานเราก็จะกระจ่างขึ้น แต่...ใช่หรือไม่ เราไม่สามารถค้นหาความสุขในนั้นได้ **โลกนี้ทุกคนต่างก็แสวงหาแต่ความสุข** บ่อยครั้งคนที่ไม่พบความสุข ก็จะรู้สึก ผิด ละเอียด ทั้ง ๆ ที่ในชีวิตของพวกเขาอาจจะไม่ได้ทุกข์ร้อนอะไร ไม่ได้หิวโหย ไม่เจ็บป่วย ร่างกายแข็งแรงทุกอย่าง แต่ภายในใจของเขาเกิดสิ่งที่เรียกว่า **“สูญญากาศทางจิตวิญญาณ”** เกิดอาการสับสน งุนงง ไม่รู้ว่าชีวิตคืออะไร มีความหมายอย่างไร อยู่ไปเพื่ออะไร สงสัย ตั้งคำถามอยู่ตลอดเวลา แปลกแยก โดดเดี่ยว บ่นเบื้อ ตำหนิโลกรอบตัว เพราะไม่มีความสุข

จุดมุ่งหมายที่แท้จริงของชีวิตไม่ใช่การแสวงหาความสุข **แต่เป็นการแสวงหาความหมายของชีวิตต่างหาก** คนเราไม่คิดเช่นนั้น ต่างก็คิดที่จะกอบโกยความสุขบนความฉาบฉวย บนความมีชื่อเสียง ในความเด่น ความดัง และก็เกิดการยึดติด ทำทุกวิถีทางไม่ให้ทุกข์ร้อน โดยลืมไปว่า **ชีวิตในห้วงทุกข์**

นั้นก็มีความหมาย และดีไม่ตีมันจะสอนให้เรามองเห็นความหมายของชีวิตได้ชัดเจนยิ่งกว่า สังคมมักจะยอมรับว่าคนที่มีความรู้เป็นคนมีเป้าหมายชีวิต แต่ก็อีกนั่นแหละ ความรู้ที่ไม่มีerkการค้นหาความจริงนั้น ทำให้หลงคิด เฉพาะสิ่งที่ตัวเองรู้ และการหลงคิดก็จะปิดกั้น การแสวงหา ทำให้ตัวเองคับแคบ อะไรที่ผิดจากตัวเองรู้และตัวเองคิด จะปฏิเสธ จะต่อต้าน จะโต้เถียง เราเรียนรู้แค่ทฤษฎีในตำรา บ่อยครั้งก็ไม่ได้ทำให้เราฉลาดขึ้น เพราะยึดแค่ที่เห็นที่ฟัง ใครบอกก็ไม่เชื่อ รู้ทฤษฎีรู้ตำรา แต่ไม่ค้นหา คือ การขาดประสบการณ์ มักอวดอ้างการเป็นคนรุ่นใหม่ หยามหยันคนเก่าก่อน เมื่อวานยังมีเด็กน้อยจำนวนหนึ่งเกิดขึ้นมาเป็นคนรุ่นใหม่ ไล่หลังไล่ล่าคนรุ่นวันนี้

โลกรอบตัวของเราดำเนินไปตามทางของมัน เราไม่สามารถเข้าไปควบคุมทุกเรื่อง สิ่งเดียวที่เราควบคุมได้แน่นอน ก็คือ จิตใจเราเอง ทักษะคติของเรา ที่มีต่อเรื่องราวตรงหน้า เราจะมองมันอย่างไร แล้วตัดสินใจว่าจะเดินตามทางนั้น เพื่อแสวงหาความหมายที่แท้จริงของชีวิตหรือไม่ เหมือนชาวประมงบนชายฝั่งเมื่อครั้งกระโน้น.....

คนข้างวัด